

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 89

Rozeslána dne 20. září 2000

Cena Kč 23,90

O B S A H:

319. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se mění vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí č. 333/1999 Sb., kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad stanoví výše sazeb stravného, výše sazeb základních náhrad za používání silničních motorových vozidel a výše průměrných cen pohonných hmot
320. Nález Ústavního soudu ze dne 3. července 2000 ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 4a zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění zákona č. 287/1997 Sb.
321. Nález Ústavního soudu ze dne 3. července 2000 ve věci návrhu na zrušení části ustanovení § 1 zákona č. 308/1999 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 1999 a za druhé pololetí roku 2000 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry

Opatření ústředních orgánů

35. Opatření Českého statistického úřadu k zavedení Klasifikace služeb neziskových institucí sloužících domácnostem podle účelu
 36. Opatření České národní banky, kterým se stanoví platební tituly pro označování účelu peněžních úhrad
 37. Oznámení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivních smluv vyššího stupně
 38. Oznámení České národní banky o vydání opatření, kterým se mění opatření České národní banky č. 4 ze dne 26. listopadu 1999, kterým se stanoví předkládání výkazů bankami a pobočkami zahraničních bank České národní bance, ve znění opatření České národní banky č. 1 ze dne 31. března 2000
-

319**VYHLÁŠKA****Ministerstva práce a sociálních věcí**

ze dne 5. září 2000,

kterou se mění vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí č. 333/1999 Sb., kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad stanoví výše sazeb stravného, výše sazeb základních náhrad za používání silničních motorových vozidel a výše průměrných cen pohonných hmot

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 8 odst. 1 zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění zákona č. 125/1998 Sb., (dále jen „zákon“):

Čl. I

Vyhláška č. 333/1999 Sb., kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad stanoví výše sazeb stravného, výše sazeb základních náhrad za používání silničních motorových vozidel a výše průměrných cen pohonných hmot, se mění takto:

§ 3 včetně nadpisu zní:

„§ 3**Průměrné ceny pohonných hmot**

Výše průměrné ceny za 1 litr pohonné hmoty podle § 7 odst. 5 věty druhé zákona činí

- a) 30,00 Kč u benzínu automobilového 91 O Special,
- b) 31,30 Kč u benzínu automobilového 96 O Super,
- c) 30,30 Kč u benzínu automobilového 95 O Natural,
- d) 24,20 Kč u motorové nafty.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

PhDr. Špidla v. r.

320

NÁLEZ

Ústavního soudu
Jménem České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 3. července 2000 o návrhu Městského soudu v Brně na zrušení ustanovení § 4a zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění zákona č. 287/1997 Sb.,

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění

Ústavní soud obdržel dne 23. září 1999 návrh Městského soudu v Brně na zrušení zákona č. 287/1997 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění zákona č. 138/1996 Sb.

Předsedkyně senátu JUDr. Eva Gottwaldová jednající za Městský soud v Brně podle § 30 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, (dále jen „zákon o Ústavním soudu“) uvedla, že podle § 109 odst. 1 písm. b) druhé a třetí věty občanského soudního řádu přerušila řízení o žalobě soudce Nejvyššího soudu domáhajícího se zaplacení 62 000 Kč s příslušenstvím, které mu měly být vyplaceny v lednu 1998 jako další plat za druhé pololetí roku 1997 podle § 4 zákona č. 236/1995 Sb. V důsledku novelizace zákonem č. 287/1997 Sb. mu tato částka vyplacena nebyla, přestože mu na ni vznikl nárok.

Protože zákon, kterého mělo být při řešení věci použito, je podle názoru navrhovatele v rozporu s ústavním zákonem, podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky, předložil věc po přerušení řízení Ústavnímu soudu. Městský soud v Brně vytýká napadenému zákonu jeho retroaktivnost, čímž mělo dojít k porušení principu právní jistoty a ochrany důvěry občanů v právo. Vychází při tom z tvrzení žalobce, že mu nárok na další plat za druhé pololetí roku 1997 při splnění podmínek stanovených v § 4 odst. 2 zákona č. 236/1995 Sb. vznikl již dne 29. září 1997 a že nelze žádným dalším zákonem rušit již jednou nabytý nárok. Došlo tím k závažnému porušení čl. 1, čl. 4 a čl. 28 Listiny základních práv a svobod.

Protože návrh splňoval formální náležitosti návrhu na zrušení zákona a byl učiněn podle § 64 odst. 4 zákona o Ústavním soudu, Ústavní soud vyžádal od obou komor Parlamentu České republiky vyjádření k návrhu.

Ve vyjádření Poslanecké sněmovny podepsaném předsedou prof. Ing. Václavem Klausem, CSc., je uvedeno: Zákon č. 287/1997 Sb. novelizuje zákon č. 236/1995 Sb. tak, že za § 4 upravující další plat představitelů a soudců vkládá nový § 4a, v němž je stanoveno, že představiteli a soudci další plat za druhé pololetí roku 1997 nenáleží. Podle zákona č. 236/1995 Sb. další plat představiteli a soudci náleží tehdy, pokud představitel nebo soudce v kalendářním pololetí skutečně svou funkci vykonával alespoň 90 kalendářních dnů a pokud výkon této funkce v prvním pololetí kalendářního roku neskončí představiteli přede dnem 31. května a soudci přede dnem 30. června a ve druhém pololetí kalendářního roku výkon funkce neskončí představiteli přede dnem 30. listopadu a soudci přede dnem 31. prosince. Nárok na další plat za kalendářní pololetí roku vzniká splněním obou podmínek. Zákon č. 287/1997 Sb. stanoví, že představiteli ani soudci další plat za druhé pololetí roku 1997 nenáleží, nabytí účinnosti dnem vyhlášení, tj. 28. listopadu 1997, tedy ještě před splněním druhé podmínky. Z toho vyplývá, že právo na další plat za druhé pololetí roku 1997 nevzniklo, a proto tento zákon nemohl zpětně zasáhnout do nabytého práva. Zákon č. 287/1997 Sb. byl schválen potřebnou většinou poslanců, podepsán příslušnými ústavními činiteli a řádně vyhlášen ve Sbírce zákonů. V závěru svého vyjádření předseda Poslanecké sněmovny uvedl, že zákonodárny sbor jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou, ústavním pořádkem České republiky a naším právním řádem a že je na Ústavním soudu, aby posoudil ústavnost napadeného zákona.

Předsedkyně Senátu PhDr. Libuše Benešová ve svém vyjádření zrekapitulovala průběh zákonodárneho procesu. Uvedla, že pokud je u zákona č. 287/1997 Sb. namítána jeho zpětná účinnost, v tomto směru návrh není opodstatněný. Bude-li rovněž tento zákon posuzován z hlediska respektování ústavního principu soudcovské nezávislosti, je na místě se k této otázce vyjádřit již z toho důvodu, že k tomu nebyla možnost v případě vyjádření podávaného k návrhu na zrušení zákona č. 268/1998 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí

roku 1998 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry, v němž byla navrhovatelem rovněž napadena jen jeho zpětná účinnost. Nebude zajisté zpochybnováno, že princip nezávislosti soudců zahrnuje celou řadu aspektů, mezi něž lze řadit i hmotné zajištění soudců. Je však na místě poukázat na to, že toto hmotné zajištění je realizováno především formou pravidelného měsíčního platu, jeho výše a podmínek poskytování a tohoto peněžitého plnění se žádná restrikce nedotýkala. Přitom i v hodnotící zprávě Evropské komise o České republice bylo uvedeno, že „platy soudců jsou relativně vysoké“, přičemž v jiných oblastech, např. pokud jde o policii a správní struktury, bylo jako na přetrvávající problém poukázáno na nízkou úroveň platů. Tyto aspekty jsou silně vnímány i naší veřejností.

Další plat je podle zákonné úpravy jednorázové peněžité plnění poskytované za stanovených podmínek jednou v kalendářním pololetí, přičemž ze samotných podmínek nároku, kdy jednou z nich je trvání pracovního vztahu soudce k poslednímu dni kalendářního pololetí, vyplývá, že toto peněžité plnění lze stěžejně pojímat jako hmotné zajištění soudců, jehož snížení či odejmutí by mohlo mít za důsledek porušení principu nezávislosti soudců. Napadený zákon byl Senátem schválen všemi přítomnými senátory. K vyjádření Senátu byla přiložena i těsnopisecká zpráva ze schůze Senátu, kdy při předkládání návrhu zákona č. 287/1997 Sb. bylo konstatováno, že při přijímání stabilizačních a ozdravných opatření vlády bylo rozhodnuto, aby pracovníkům v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, kteří jsou odměňováni podle zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, nenáležel další plat za druhé pololetí tohoto roku. Obdobné ustanovení bylo schváleno nedávno při schvalování zákona o platech státních zástupců. Navrhovatelé tohoto zákona měli za to, že je správné, aby obdobná adekvátní úprava byla provedena i u těch osob, které jsou ze státních prostředků odměňovány podle zákona č. 236/1995 Sb. Taková úprava je morální a jde o to, aby v podstatě všichni, kdo jsou odměňováni ze státních prostředků, byli na tom v tomto roce stejně.

Ústavní soud není vázán odůvodněním, leč toliko petitem podaného návrhu, a proto jej posoudil i z hlediska souladu s dalšími ústavními normami a principy. V této souvislosti zejména nemohl přehlédnout, že nálezem vyhlášeným pod č. 233/1999 Sb. jako protiústavní zrušil část podobného zákona (č. 268/1998 Sb.), a to právě ve vztahu k soudcům obecných soudů, a i v tomto případě se proto musel zabývat otázkou, zda napadený zákon není v rozporu s ústavně zaručenými principy demokratického právního státu a soudcovské nezávislosti, jak Ústavní soud shledal v uvedeném případě. Právě z tohoto hlediska Ústavní soud dospěl k následujícím závěrům.

Soudcovská nezávislost představuje jednu ze základních demokratických hodnot a k naplňování této nezávislosti nesporně napomáhá i materiální zabezpečení soudců. Zejména je podstatné, aby do soudcovských náhrad nebylo ze strany jiných složek státní moci zasahováno svévolně, opakovaně a jakoukoliv formou. Proto se Ústavní soud zaměřil (v souladu s rozhodovací praxí Evropského soudu pro lidská práva) na otázku, zda napadený zásah do zaručených práv (tzn. v tomto případě odnětí tzv. 14. platu soudcům obecných soudů) 1. byl stanoven zákonem, 2. směřoval k legitimnímu cíli a 3. byl nezbytným v demokratické společnosti.

1. K první otázce je možno konstatovat, že zákonná forma zásahu splněna byla. Přitom jsou nedůvodné navrhovatelovy námitky, že zákon je retroaktivní, neboť v daném případě je situace srovnatelná s nálezem vyhlášeným pod č. 233/1999 Sb., v němž se Ústavní soud s námitkou retroaktivity obdobného zákona již dostatečně vypořádal, a v daném případě mu proto nezbyvá než na tento nález odkázat. Ústavní soud dále konstatuje, že – z ústavněprávního hlediska – není relevantní skutečnost, že v posuzované věci došlo k přijetí napadeného zákona rozdílnou legislativní formou, tzn. novelizací příslušného zákona na rozdíl od přijetí zákona samostatného. Je totiž sice pravdou, že ústavněprávně je vhodnější, když – právě v tak „citlivé“ oblasti, jako je omezování materiálních požitků soudců – dojde k novelizaci zákona původního, který stanoví plat a další náležitosti soudců, a tedy jedná se o řešení systematické, než když je přijat samostatný zákon, který svojí materií ad hoc zasahuje do zákona jiného. Nicméně z ústavněprávního hlediska tento rozdíl sám o sobě nemá rozhodující význam.

V tomto směru tedy návrh na zrušení předmětného zákona není důvodný, neboť k napadenému zásahu došlo zákonnou formou.

2. Druhou otázkou je, zda napadený zákon směřoval k legitimnímu cíli, tzn. zda odejmutí tzv. 14. platů soudců obecných soudů bylo v předmětném období legitimní.

V této souvislosti Ústavní soud nemohl odhlédnout ani od sociální a ekonomické reality České republiky, která se v době přijetí tohoto zákona nacházela v obtížné hospodářské a sociální situaci, což ve svých důsledcích vedlo i ke zrušení tzv. 14. platů státních zaměstnanců (byť poněkud jinou formou než u ústavních činitelů) a také k odnětí tzv. 14. platu ústavních činitelů. Z hlediska legitimacy cíle proto Ústavní soud zastává názor, že ani soudci obecných soudů se nenacházejí v jakémsi „právním a ekonomickém vakuu“, které by je zcela izolovalo od okolní hospodářské a sociální reality. Nelze tedy kategoricky tvrdit, že soudci obecných

soudů mají apriorní právo na takové materiální zabezpečení, které nemůže být legislativní formou žádným způsobem a za žádných okolností změněno.

V nálezu vyhlášeném pod č. 233/1999 Sb. Ústavní soud deklaroval, že stát je povinen vytvářet institucionální předpoklady pro reálnou nezávislost soudů a pro stabilizaci jejich pozice ve vztahu k legislativě a exekutivě. Soudy musí plnit své úkoly a povinnosti zejména v oblasti práv a svobod člověka a občana, přičemž tyto principy nesmějí být narušeny ani legislativní formou. Ústavní soud na tomto základním východisku nic neměnil. V dané věci bylo postupem zákonodárce dotčeno materiální zabezpečení celé veřejné sféry (a to s ohledem na vztah novelizace zákona č. 236/1995 Sb. a novelizace zákona č. 143/1992 Sb.), a nikoli pouze soudců. Odlišné posuzování pouze jedné skupiny, i když chráněné ve zvýšené míře ústavními kautelami principu nezávislosti, by znamenalo v uvedeném kontextu ztěžít přijatelné zvýhodnění. Při každém legislativním zásahu i do materiálního zabezpečení soudců je tedy nezbytné důsledně respektovat základní principy materiálního právního státu a hodnotovou orientaci ústavního pořádku České republiky. Zejména k tomuto zásahu nesmí dojít v důsledku svévole nebo porušením principu právní jistoty. V takovémto případě by zjevně došlo i k porušení legitimity sledovaného cíle.

Nicméně právě v tomto směru je nutno vidět odlišnost situace obou zmíněných případů. Jestliže totiž ve věci nálezu vyhlášeného pod č. 233/1999 Sb. Ústavní soud rozhodoval za situace, kdy zásah do nezávislosti soudců byl napadeným legislativním aktem bezprostřední a aktuální, v souzené věci by vyhovění návrhu ve svém důsledku znamenalo přiznání příslušných materiálních požitků s více než dvouletým zpožděním (kdy i žalobce před Městským soudem v Brně svůj návrh podal více než rok poté, co napadený zákon nabyl účinnosti) a zrušení napadeného zákona z důvodu ochrany soudcovské nezávislosti by bylo z ústavněprávního hlediska nanejvýš problematické. Ústavní soud totiž ve své činnosti musí usilovat o efektivní ochranu ústavnosti a za této situace by zrušení napadeného zákona bylo zjevně neefektivní a neplnilo by přiměřeně ten účel, který Ústavní soud deklaroval v nálezu vyhlášeném pod č. 233/1999 Sb.

Ústavní soud konstatuje, že v daném případě neshledal rozpor mezi legitimitou sledovaného cíle a napadeným zásahem a že předmětný zákon není ani z tohoto pohledu protiústavní.

3. Třetí aspekt, jímž se Ústavní soud zabýval, bylo posouzení toho, zda napadený zákon byl v demokratické společnosti nezbytným opatřením. To znamená, že se Ústavní soud musel zaměřit na otázku, zda ke sledovanému legitimnímu cíli nebylo možno dospět jiným způsobem než přijetím tohoto zákona. V souzené věci Ústavní soud shledal, že zvolené řešení – přes veškeré uvedené výhrady – nelze považovat za protiústavní ani z toho důvodu, že by nepředstavovalo opatření v demokratické společnosti nezbytné. Napadeným zákonem totiž ze všech uvedených důvodů nedošlo k ohrožení institucionálních předpokladů pro reálnou nezávislost soudů a nelze jej charakterizovat ani jako svévolný akt zákonodárce. Ústavní soud totiž při plnění svých úkolů musí zvažovat i intenzitu zásahu do základních principů ústavnosti a napadený zákon jako protiústavní derogovat až tehdy, dospěje-li k závěru, že míra neústavnosti napadeného zákona reálně porušuje základní ústavní principy. K takovému závěru však Ústavní soud v posuzované věci nedospěl.

Ústavní soud přistupuje ke zrušení právního předpisu v případě, jestliže shledá, že užitek plynoucí z derogace převažuje nad nežádoucími důsledky z ní plynoucími, a tedy postupuje podle principu přiměřenosti v materiálním právním státě. Ani v tomto směru Ústavní soud důvod pro zrušení napadeného zákona neshledal.

Předseda Ústavního soudu:

v z. JUDr. **Holeček** v. r.

místopředseda

Odlišná stanoviska podle § 14 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, zaujali k rozhodnutí pléna soudci JUDr. Vladimír Čermák, JUDr. Vladimír Paul, JUDr. Vlastimil Ševčík a JUDr. Eva Zarembová a k jeho odůvodnění soudci JUDr. Pavel Holländer, JUDr. Ivana Janů a JUDr. Jiří Malenovský.

321**NÁLEZ****Ústavního soudu****Jménem České republiky**

Ústavní soud rozhodl dne 3. července 2000 o návrhu Okresního soudu v Hradci Králové na zrušení části ustanovení § 1 zákona č. 308/1999 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 1999 a za druhé pololetí roku 2000 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry,

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění

I.

Dne 10. dubna 2000 obdržel Ústavní soud návrh Okresního soudu v Hradci Králové na zrušení části ustanovení § 1 zákona č. 308/1999 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 1999 a za druhé pololetí roku 2000 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry, a to slova „soudcům“. Předseda senátu 7 C jednající za Okresní soud v Hradci Králové – Mgr. Boris Nyppl, v návrhu uvedl, že dne 12. ledna 2000 byla soudu doručena žaloba, v níž soudce Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. P. K. navrhl, aby soud uložil žalovanému Krajskému soudu v Hradci Králové povinnost zaplatit žalobci další plat za druhé pololetí roku 1999 ve výši 64 900 Kč. Žalobce je přesvědčen, že mu nárok na další plat vznikl na základě § 4 odst. 2 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění pozdějších předpisů. Navrhovatel dále uvedl, že k rozhodnutí ve věci by bylo třeba užít zákon č. 308/1999 Sb. Soud má však za to, že uvedený zákon je v části, v níž se odnímá plat soudcům, v rozporu s čl. 2 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) a čl. 2 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Je všeobecně známo, že v nedávné minulosti rozhodl Ústavní soud v analogické věci. Nálezem publikovaným ve Sbírce zákonů pod č. 233/1999 Sb. byl částečně zrušen zákon č. 268/1998 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 1998 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry, a to právě pokud jde o odejmutí dalšího platu soudcům. Ústavní soud v nálezu vyslovil názor, že odejmutí dalšího platu soudcům je ohrožením principu soudcovské nezávislosti. Zákon č. 308/1999 Sb., jehož má být v řízení o návrhu žalobce JUDr. P. K. použito, je podle tvrzení navrhovatele v rozporu s Ústavou a Listinou základních práv a svobod ze stejných důvodů.

II.

Po zjištění, že neexistují důvody ani pro odmítnutí návrhu podle § 43 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), ani pro zastavení řízení podle § 67 zákona o Ústavním soudu, byl návrh v souladu s § 69 zákona o Ústavním soudu zaslán Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky s výzvou k vyjádření.

Poslanecká sněmovna ve svém vyjádření podepsaném předsedou prof. Ing. Václavem Klausem, CSc., uvedla, že v průběhu projednávání návrhu zákona rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny upozornil Poslaneckou sněmovnu, že nálezem Ústavního soudu z 15. září 1999 sp. zn. Pl. ÚS 13/99 vyhlášeným pod č. 233/1999 Sb. došlo k vynětí soudců z ustanovení o odejmutí dalšího platu (§ 1 zákona č. 268/1998 Sb., o odejmutí dalšího platu za druhé pololetí roku 1998 představitelům státní moci a některých státních orgánů, soudcům, státním zástupcům a členům prezidia Komise pro cenné papíry). Ve druhém čtení návrhu zákona podal poslanec-zpravodaj vládního návrhu zákona pozměňovací návrh na vypuštění soudců jak z názvu zákona, tak z ustanovení § 1 vládního návrhu zákona. Poslanecká sněmovna však tento návrh nepřijala a nepřijala ani obdobné znění návrhu zákona schváleného Senátem. Poslanecká sněmovna nevnímá jako ohrožení soudcovské nezávislosti skutečnost, že se celoplošně a jednorázově odnímá část platového nároku všem soudcům, neboť soudce nepovažuje za zvláštní kategorii občanů, na které by se neměly vztahovat přijímané zákony. Ohrožením soudcovské nezávislosti naproti tomu by bylo, kdyby konkrétnímu soudci v konkrétním rozhodování konkrétního případu bylo navrženo buď zvýšení nebo snížení platového nároku k dosažení toho, aby soudce rozhodl určitým způsobem. Zákon č. 308/1999 Sb. byl schválen potřebnou většinou poslanců, podepsán příslušnými ústavními činiteli a řádně

vyhlášen ve Sbírce zákonů. Za tohoto stavu nelze podle názoru Poslanecké sněmovny než vyjádřit stanovisko, že zákonodárny sbor jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou, ústavním pořádkem České republiky a naším právním řádem.

Předsedkyně Senátu PhDr. Libuše Benešová ve vyjádření k návrhu uvedla, že Senát při projednávání předmětného návrhu zákona respektoval rozhodnutí Ústavního soudu přijaté v roce 1999 k návrhu na zrušení zákona č. 268/1998 Sb., které bylo vyhlášeno pod č. 233/1999 Sb. V této souvislosti poukazuje na vyjádření Senátu zaslané Ústavnímu soudu k návrhu na zrušení zákona č. 287/1997 Sb., v jehož části III. je vysloven názor Senátu na povahu dalšího platu a respektování ústavního principu soudcovské nezávislosti. Ve vyjádření se poukazuje na to, že hmotné zajištění soudců je realizováno především formou pravidelného měsíčního platu, jeho výší a podmínkami poskytování. Tohoto peněžitého plnění se žádná restrikce nedotýkala. Přitom i v hodnotící zprávě Evropské komise o České republice bylo uvedeno, že „platy soudců jsou relativně vysoké“, přičemž v jiných oblastech, např. pokud jde o policii a správní struktury, bylo jako na přetrvávající problém poukázáno na nízkou úroveň platů. Tyto aspekty jsou silně vnímány i naší veřejností. Další plat je podle zákonné úpravy jednorázové peněžní plnění poskytované za stanovených podmínek jednou v kalendářním pololetí, přičemž ze samotných podmínek nároku, kdy jednou z nich je trvání pracovního vztahu soudce k poslednímu dni kalendářního pololetí, vyplývá, že toto peněžité plnění lze stěží pojímat jako hmotné zajištění soudců, jehož snížení by mohlo mít za následek porušení principu nezávislosti soudců.

Senát návrh zákona projednal na své 11. schůzi dne 18. listopadu 1999 a vrátil jej Poslanecké sněmovně ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

III.

Po přezkoumání návrhu Ústavní soud neshledal opodstatněnost důvodů, na nichž je založen návrh na zrušení slova „soudcům“ v § 1 zákona č. 308/1999 Sb., jak je v petitu návrhu požadováno.

Podaný návrh představuje případ řízení o konkrétní kontrole norem. To znamená, že v jeho rámci Ústavní soud sice přezkoumává ústavnost napadeného ustanovení zákona, který je obecně závazný, nicméně toto řízení bylo zahájeno z důvodu řešení konkrétního případu před obecným soudem, když řízení bylo v souladu s čl. 95 odst. 2 Ústavy přerušeno a věc (tzn. návrh na zrušení části ustanovení zákona) byla předložena Ústavnímu soudu.

Také v tomto typu řízení však platí, že pro přijetí rozhodnutí pléna Ústavního soudu zrušujícího ustanovení zákona nestačí prostá většina soudců, nýbrž je nutná kvalifikovaná většina alespoň devíti přítomných soudců (ustanovení § 13 zákona o Ústavním soudu). V důsledku toho podle ustálené judikatury Ústavního soudu „návrh na zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení je zamítnut v případě, jestliže se pro něj tato zákonem požadovaná většina nevysloví, tj. i tehdy, kdy většina hlasující pro zrušení čítá méně než devět soudců“ (nález z 15. května 1996 sp. zn. Pl. ÚS 3/96, Ústavní soud: Sbírka nálezů a usnesení, sv. 5, C. H. Beck, Praha, 1997, str. 319, podobně nález ze 17. května 1994 sp. zn. Pl. ÚS 36/93, tamtéž, sv. 1, 1994, str. 183).

Jak je v další části odůvodnění uvedeno, v daném případě Ústavní soud projednával analogický návrh po devíti měsících a po opětovném setrvání zákonodárce na původním stanovisku za jiných okolností a v poněkud jiném složení pléna než při jednání ve věci sp. zn. Pl. ÚS 13/99. Vzhledem k tomu, že návrh na zrušení ustanovení zákona v tomto případě nedosáhl zákonem stanovené kvalifikované většiny devíti soudců, byl zamítnut a argumentace odpůrců tohoto zákona, resp. napadeného ustanovení byla tím překonána. Tato situace je důsledkem střetu dvojího přístupu k namítanému porušení principu nezávislosti soudců, k němuž došlo jak v souvislosti s prvním nálezem, tak i nyní.

První pojetí, které se prosadilo v nález z 15. září 1999 sp. zn. Pl. ÚS 13/99 (č. 233/1999 Sb.) a kterým byla řešena analogická situace týkající se dalších platů soudců za druhé pololetí roku 1998, vychází z názoru, že tento způsob řešení problematiky dalších platů soudců zákonodárcem ve skutečnosti devaluje jednu ze základních demokratických hodnot, jakou představuje soudcovská nezávislost. Podle zastánců tohoto pojetí tak odejmutí tzv. čtrnáctého platu soudcům znamená průlom do jaksi „nezadatelného“ práva soudců na nekrácení náhrad, jež jsou jim poskytovány jakožto záruky jejich nezávislosti a právní jistoty.

Druhé pojetí, které při konečném hlasování převládlo v nyní souzené věci, naopak považuje za důležité zdůraznit, že odlišné posuzování pouze jedné skupiny státem placených osob – soudců, i když chráněné ve zvýšené míře ústavními kautelami principu nezávislosti, by znamenalo v uvedeném kontextu stěžejně přijatelné zvýhodnění, když postupem zákonodárce bylo generelně dotčeno materiální zabezpečení veřejné sféry jako celku. Z hlediska legitimacy cíle napadeného zákona Ústavní soud uznává, že soudci obecných soudů se nenačhzejí v jakémsi „právním a ekonomickém vakuu“, které by je zcela izolovalo od okolní hospodářské a sociální

reality. Nelze tedy kategoricky tvrdit, že soudci obecných soudů mají apriorní právo na takové materiální zabezpečení, které nemůže být legislativní formou žádným způsobem a za žádných okolností měněno. Na druhé straně je však Ústavní soud vzdálen názoru, že by plat soudců měl být pohyblivým faktorem podle okamžitých předstáv toho či onoho vládního seskupení. Pokládá proto nalezené řešení za výjimečný akt, který lze oprávnit pouze z vážných důvodů a jen v souvislosti s celkovou přiměřenou úpravou platů v celé sféře státních představitelů a zaměstnanců. Jedině v této celkové souvislosti lze uznat dopad finančních potíží státu též na soudcovské platy.

Právě za těchto okolností by přípustěním výjimky došlo k porušení ústavního principu rovnosti, na jehož základě je této zákonné úpravě podrobena celá oblast státních zaměstnanců i ústavních činitelů. Podle důvodové zprávy k zákonu č. 308/1999 Sb. se „považuje za správné, aby stejně jako v letech 1997 a 1998 byl představitelům státní moci a dalším osobám, jejichž výše platu je odvozována od platů zaměstnanců ministerstev, nárok na další plat za druhé pololetí roku 1999 odejmut“. Platy soudců jsou upraveny zákonem č. 236/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Podle § 3 odst. 2 tohoto zákona se plat určí jako součin platové základny a platového koeficientu stanoveného v závislosti na odpovědnosti a náročnosti vykonávané funkce. Podle odstavce 3 téhož paragrafu pak se platovou základnou rozumí souhrn nejvyššího platového tarifu a maximální výše osobního příplatku stanovených zvláštním předpisem pro zaměstnance ministerstev. Výše platu je tedy přímo odvislá od výše platů zaměstnanců orgánů státní správy. Podle názoru Ústavního soudu tato propojenost platů, byla-li jednou přijata jako princip pro odměňování zaměstnanců státu, měla by být ctěna jak v případech valorizace tarifů (např. zvýšení o 17 % od 1. ledna 1999, jež mělo za následek zvýšení platů všech představitelů státní moci a státních zaměstnanců včetně soudců), tak také při omezování výše některých materiálních požitků.

Ústavní soud respektoval Parlament České republiky, který přijetím zákona č. 308/1999 Sb. využil své zákonodárné pravomoci (čl. 15 odst. 1 Ústavy) a vycházející z možností státního rozpočtu a ekonomické situace státu usoudil, že sounáležitost s ostatními je jednou z občanských ctností, jichž jsou příslušníci soudcovského stavu nositeli a jež má své opodstatnění i v liberální společnosti. Nevyplacení dalšího platu nemůže ohrozit nezávislost soudců zejména proto, že nejde ani o překvapivý, ani o hluboký zásah do materiálního zabezpečení soudců. Nezávislost soudců je rovněž charakterizována řadou ústavních garancí, jako je jmenování do funkce bez časového omezení (čl. 93 odst. 1 Ústavy) nebo zákaz být proti své vůli odvolán nebo přeložen (čl. 82 odst. 2 Ústavy). Nadřazováním této zcela dílčí změny v materiálním zabezpečení soudců nad ostatní atributy soudcovské nezávislosti by naopak mohlo dojít ke snížení důvěry občanů v nezávislou justici, což si jistě i sami soudci, jak Ústavní soud předpokládá, uvědomují.

K namítané protiústavnosti odnětí dalších platů za druhé pololetí roku 1999 a za druhé pololetí roku 2000 soudcům je třeba dodat, že tyto další platy byly současně se soudci odebrány rovněž představitelům moci výkonné a moci zákonodárné. Mimořádné finanční krácení příjmů v celé sféře moci zákonodárné, výkonné i soudní respektovalo rovnováhu klasické dělby moci a svým rozsahem i omezenou časovou dimenzí neposkytlo racionální důvod pro jednostranné vynětí soudců z tohoto obecného zásahu státu, když nařízením vlády č. 248/1998 Sb. a č. 126/2000 Sb. došlo již dříve ke krácení dalšího platu u zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí. Zákonodárce, který se nacházel v časovém prodlení, nemohl, vzhledem k případné námitce retroaktivity, použít stejné metody krácení platu (tj. obou dalších platů o polovinu) k dosažení stanoveného cíle rozpočtové úspornosti, jakož i omezení nerovnosti obou kategorií příjemců dalšího platu, a přistoupil proto k odnětí celého jednoho, a to pozdějšího z nich.

Ústavní soud ze všech uvedených důvodů shledal postup Parlamentu České republiky přiměřeným vzniklé situaci a nedospěl k závěru, že napadeným ustanovením zákona byl porušen princip nezávislosti soudců. Proto Ústavní soud návrh na zrušení slova „soudcům“ v § 1 zákona č. 308/1999 Sb. zamítl (§ 82 odst. 1 zákona o Ústavním soudu).

Předseda Ústavního soudu:

v z. JUDr. Holeček v. r.

místopředseda

Odlišné stanovisko zaujali k rozhodnutí pléna soudci JUDr. Vladimír Čermák, JUDr. Vladimír Paul, JUDr. Vlastimil Ševčík a JUDr. Eva Zarembová a k jeho odůvodnění soudci JUDr. Pavel Holländer, JUDr. Ivana Janů a JUDr. Jiří Malenovský.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

35

OPATŘENÍ

Českého statistického úřadu

ze dne 9. srpna 2000

**k zavedení Klasifikace služeb neziskových institucí sloužících domácnostem podle účelu
CZ-COPNI**

Český statistický úřad podle § 19 odst. 1 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění zákona č. 356/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, oznamuje vydání **Klasifikace služeb neziskových institucí sloužících domácnostem podle účelu** (dále jen „Klasifikace CZ-COPNI“), kterou Český statistický úřad zavádí s účinností od 1. ledna 2001. Klasifikace CZ-COPNI je zpracována na bázi mezinárodního standardu COPNI, jehož aktualizovaná verze byla schválena v březnu 1999 Statistickou komisí Spojených národů. COPNI je nedílnou součástí Systému národních účtů (SNA) z roku 1993. Vydávaná klasifikace je národní verzí, která bude označována CZ-COPNI(99). Číslo 99 za CZ-COPNI znamená poslední dvojčíslí roku vydání COPNI, tj. verze 1999, podle kterého byla národní verze zpracována. Podle roku aktualizace mezinárodního standardu COPNI a následné aktualizace národní verze se bude měnit poslední dvojčíslí CZ-COPNI.

Klasifikace CZ-COPNI je závazná pro statistická zjišťování prováděná podle zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, a dále v případech, kde tak stanoví zvláštní právní předpis.

Předmětem klasifikace CZ-COPNI je třídění služeb, resp. výdajů jednotlivých neziskových institucí sloužících domácnostem (NISD) podle účelu. Klasifikace CZ-COPNI(99) obsahuje kromě metodické a systematické části také vysvětlivky až do hloubky 4. místa, tj. třídy klasifikace.

Klasifikaci CZ-COPNI(99) vydává Český statistický úřad jako samostatnou publikaci u firmy SIAK, s. r. o., 760 01 Zlín. V Českém statistickém úřadě, Sokolovská č. n. 142, Praha 8 – sekci informačních služeb – je k dispozici i na disketě.

Předsedkyně:

doc. Ing. **Bohatá**, CSc. v. r.

36

OPATŘENÍ

České národní banky

ze dne 25. srpna 2000,

kterým se stanoví platební tituly pro označování účelu peněžních úhrad

Česká národní banka stanoví podle § 36 písm. b) zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance:

§ 1

Peněžní úhradou se rozumí inkasa, platby, převody, vklady a výběry prováděné při bezhotovostním i hotovostním platebním styku.

§ 2

(1) Klienti, banky a pobočky zahraničních bank (dále jen „účastníci platebního styku“) označují odpovídajícími platebními tituly uvedenými ve skupině 1 až 8 přílohy č. 1 peněžní úhrady:

- a) mezi tuzemci a cizozemci a mezi tuzemci navzájem a cizozemci navzájem do a ze zahraničí v české i cizí měně,
- b) v České republice mezi tuzemci a cizozemci v cizí měně.

(2) Banky, pobočky zahraničních bank a případně klienti označí peněžní úhrady prováděné v České republice v cizí měně mezi tuzemci navzájem a mezi cizozemci navzájem odpovídajícími platebními tituly uvedenými ve skupině 9 přílohy č. 1.

(3) Peněžní úhrady prováděné v České republice mezi tuzemci a cizozemci v české měně označí účastníci platebního styku konstantními symboly, které odpovídají příslušným platebním titulům dle přílohy č. 2.

§ 3

Postup při provádění úhrad do a ze zahraničí a vůči cizozemcům a označování jejich účelu platebními tituly je stanoven zvláštním předpisem.¹⁾

§ 4

Platební tituly podléhající oznamovací povinnosti podle zvláštního právního předpisu²⁾ jsou uvedeny v příloze č. 3.

§ 5

Zrušuje se opatření České národní banky č. 276/1998 Sb., kterým se stanoví platební tituly pro označování účelu peněžních úhrad.

§ 6

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Guvernér:

doc. Ing. Tošovský v. r.

¹⁾ Opatření České národní banky č. 312/1996 Sb., kterým se stanoví postup bank a poboček zahraničních bank při uskutečňování úhrad do a ze zahraničí a vůči cizozemcům a označování jejich účelu platebními tituly.

²⁾ Vyhláška č. 261/1995 Sb., kterou se stanoví lhůty a plnění oznamovací povinnosti, ve znění vyhlášky č. 295/1998 Sb.

PLATEBNÍ TITULY

SKUPINA 1. INKASA A PLATBY ZA ZBOŽÍ

Skupina 1 se vztahuje na inkasa a platby spojené s vývozem a dovozem zboží, zpracováním a opravami zboží a finančním pronájmem.

110 VÝVOZ ZBOŽÍ - inkasa za vyvezené zboží ve sjednané paritě včetně nákladů spojených s dodáním zboží, které jsou součástí fakturované ceny (náklady na přepravu, skladování, pojištění, provize, montáže aj., úroky), upravená o korigující položky (vratky, storna, slevy aj.). Zahrnují se inkasa a platby v rámci faktoringu a forfaitingu.

112 FINANČNÍ PRONÁJEM (LEASING) - VÝVOZ - inkasa a případné platby spojené s vývozem statků formou jejich pronájmu s následným prodejem (příp. vrácení již uhrazených splátek, pokud nedojde k následnému prodeji); nezahrnují se inkasa a platby související s provozním pronájmem (viz platební titul 225, 255,352).

120 DOVOZ ZBOŽÍ - platby za dovezené zboží ve sjednané paritě včetně nákladů spojených s dodáním zboží, které jsou součástí fakturované ceny (náklady na přepravu, skladování, pojištění, provize, montáže aj., úroky), upravené o korigující položky (vratky, storna, slevy aj.). Zahrnují se inkasa a platby v rámci faktoringu a forfaitingu.

122 FINANČNÍ PRONÁJEM (LEASING) - DOVOZ - platby a případná inkasa spojená s dovozem statků formou jejich pronájmu s následnou koupí (příp. vrácení již uhrazených splátek, pokud nedojde ke koupí); nezahrnují se inkasa a platby související s provozním pronájmem (viz platební titul 225, 255,352).

130 REEXPORT - inkasa a platby za dodávky zboží, které bylo nakoupeno a dovezeno ze zahraničí a bez následné úpravy a změny vlastní kvality prodáno a vyvezeno.

132 ZPRACOVÁNÍ - inkasa a platby spojené se zpracováním zboží (v rámci aktivního a pasivního zušlechťovacího styku).

135 OPRAVY - inkasa a platby spojené s prováděním oprav zboží.

190 TRANSAKCE Z POUŽITÍ SMĚNEK A ŠEKŮ - inkasa a platby spojené s neidentifikovatelným použitím směnek a šeků (převoditelné instrumenty nezjistitelné popisem).

195 ČASOVĚ NEIDENTIFIKOVANÉ PLATEBNÍ TITULY - inkasa a platby spojené s dodatečným upřesňováním platebních titulů (zejména inkas). Jedná se o náhradní platební titul, který přiděluje korespondentská banka zprostředkující operace pro klienta jiné banky i pro své vlastní operace.

SKUPINA 2. DOPRAVNÍ SLUŽBY A CESTOVNÍ RUCH

Část skupiny 2 - dopravní služby - se týká dopravních služeb spojených s pohybem zboží (s výjimkou nákladů zakalkulovaných do ceny zboží - např. přeprava, skladování, pojištění, aj. - spadajících pod skupinu 1) a přepravou osob.

Část skupiny 2 - cestovní ruch - se týká nákupu a prodeje prostředků v cizí měně fyzickým a právnickým osobám, cizoměnových a korunových inkas a plateb subjektů podnikajících v oblasti zahraničního cestovního ruchu.

NÁKLADNÍ DOPRAVA

210 ŽELEZNIČNÍ NÁKLADNÍ - inkasa a platby spojené s přepravou zboží po železnici.

215 NÁMOŘNÍ NÁKLADNÍ - inkasa a platby spojené s námořní přepravou zboží.

218 ŘÍČNÍ NÁKLADNÍ - inkasa a platby spojené s říční přepravou zboží.

220 LETECKÁ NÁKLADNÍ - inkasa a platby spojené s leteckou přepravou zboží.

222 AUTOMOBILOVÁ NÁKLADNÍ - inkasa a platby spojené s automobilovou přepravou zboží.

225 OSTATNÍ NÁKLADNÍ DOPRAVNÍ SLUŽBY - inkasa a platby spojené s kosmickou dopravou (např. doprava telekomunikačních družic na oběžnou dráhu) a s ostatními službami v nákladní dopravě (služby poskytované na hraničních přechodech, letištích a v přístavech - manipulace s nákladem, uskladnění, balení, záchranné akce, služby lodivoda, údržba dopravních zařízení, poplatky na celnici, celní jistoty apod.), pronájem dopravních prostředků s posádkou (na omezenou dobu - zpravidla jednotlivou jízdu) pro přepravu nákladů.

230 ŽELEZNIČNÍ TRANZIT - inkasa a platby spojené s tranzitem zboží po železnici přes území ČR.

232 AUTOMOBILOVÝ A OSTATNÍ TRANZIT - inkasa a platby spojené s tranzitem zboží prostřednictvím automobilové dopravy a ostatními dopravními prostředky přes území ČR.

235 POTRUBNÍ TRANZIT - inkasa a platby spojené s tranzitem zboží potrubím přes území ČR.

OSOBNÍ DOPRAVA

240 ŽELEZNIČNÍ OSOBNÍ - inkasa a platby spojené s přepravou osob po železnici.

242 NÁMOŘNÍ OSOBNÍ - inkasa a platby spojené s námořní přepravou osob.

243 ŘÍČNÍ OSOBNÍ - inkasa a platby spojené s říční přepravou osob.

245 LETECKÁ OSOBNÍ - inkasa a platby spojené s leteckou přepravou osob.

250 AUTOMOBILOVÁ OSOBNÍ - inkasa a platby spojené s automobilovou přepravou osob.

255 OSTATNÍ OSOBNÍ DOPRAVNÍ SLUŽBY - poplatky za další služby poskytované na letištích, v přístavech, na hraničních přechodech, pronájem dopravních prostředků s posádkou (na omezenou dobu - zpravidla jednotlivou jízdu) pro přepravu cestujících.

CESTOVNÍ RUCH

Platební tituly 260 až 295 se týkají pouze cestovního ruchu. Šeky, směnky, nákupy a prodeje cizí měny a platební karty, vztahující se k obchodní činnosti, jsou označovány platebními tituly podle povahy transakce.

260 NÁKUP CIZÍ MĚNY ZA HOTOVOST - nákup valut a šeků v cizí měně za českou měnu ve formě bankovek, mincí a šeků s výjimkou nákupů prováděných s mimobankovními směnárny - viz platební titul 285. Na straně plateb jsou evidovány vratky nespotřebovaných Kč.

262 NÁKUP CIZÍ MĚNY S PŘÍPSÁNÍM NA ÚČET FYZICKÉ OSOBY V KČ - nákup valut a šeků v cizí měně za českou měnu s připsáním směněné částky na korunový účet klienta.

265 NÁKUP CIZÍ MĚNY S PŘÍPSÁNÍM NA ÚČET PRÁVNICKÉ OSOBY V KČ - nákup valut a šeků v cizí měně za českou měnu s připsáním směněné částky na korunový účet klienta. Zahrnují se též odvody z kasina na korunový účet.

270 PRODEJ CIZÍ MĚNY ZA HOTOVOST - prodej valut a šeků v cizí měně za českou měnu ve formě bankovek, mincí a šeků s výjimkou prodeju prováděných mimobankovními směnárny - viz platební titul 285. Na straně inkas jsou evidovány vratky nespotřebované cizí měny.

272 PRODEJ CIZÍ MĚNY S ODEPSÁNÍM Z ÚČTU FYZICKÉ OSOBY V KČ - prodej valut a šeků v cizí měně za českou měnu s odepsáním směněné částky z korunového účtu klienta. Na straně inkas jsou evidovány vratky nespotřebované cizí měny.

275 PRODEJ CIZÍ MĚNY S ODEPSÁNÍM Z ÚČTU PRÁVNICKÉ OSOBY V KČ - prodej valut a šeků v cizí měně za českou měnu s odepsáním směněné částky z korunového účtu klienta (zpravidla prodej prostředků na pracovní cesty). Na straně inkas jsou evidovány vratky nespotřebované cizí měny.

280 AKTIVNÍ CESTOVNÍ RUCH - inkasa a platby (příp. vratky) fyzických a právnických osob (cestovní kanceláře, hotely aj.) spojené s poskytovanými službami v oblasti cestovního ruchu, bezhotovostní zúčtování mezi cestovními kanceláři, úhrady pobytů v ČR apod.

282 PASIVNÍ CESTOVNÍ RUCH - platby a inkasa (příp. vratky) fyzických a právnických osob (cestovní kanceláře, hotely aj.) spojené s přijímanými službami v oblasti cestovního ruchu, bezhotovostní zúčtování mezi cestovními kanceláři, úhrady pobytů v zahraničí apod.

285 MIMOBANKOVNÍ SMĚNÁRNY - převody peněžních prostředků v cizí měně nakoupených mimobankovními směnárny.

295 TRANSAKCE Z POUŽITÍ PLATEBNÍCH KARET - inkasa a platby plynoucí ze zúčtování platebních karet.

Na straně inkas se zachycuje použití platebních karet cizozemci v tuzemsku a na straně plateb použití platebních karet tuzemci v zahraničí (při nákupech v maloobchodní síti, úhradách v restauracích, hotelích aj. potřeb souvisejících s cestovním ruchem).

SKUPINA 3. JINÉ SLUŽBY

Pod platebními tituly skupiny 3 se evidují inkasa a platby spojené s poskytováním všech druhů služeb obchodní a neobchodní povahy s výjimkou dopravních služeb a cestovního ruchu.

310 POŠTOVNÍ SLUŽBY - inkasa a platby spojené s poštovními a kurýrními službami.

312 TELEKOMUNIKAČNÍ A RADIOKOMUNIKAČNÍ SLUŽBY - inkasa a platby spojené s telekomunikačními a radiokomunikačními službami.

315 STAVEBNÍ A MONTÁŽNÍ PRÁCE V ZAHRANIČÍ - inkasa a platby spojené se stavebními a montážními pracemi včetně projektové přípravy (s výjimkou stavebních a montážních nákladů zahrnutých v ceně zboží).

318 STAVEBNÍ A MONTÁŽNÍ PRÁCE V TUZEMSKU - inkasa a platby spojené se stavebními a montážními pracemi včetně projektové přípravy (s výjimkou stavebních a montážních nákladů zahrnutých v ceně zboží).

320 ZISKOVÉ OPERACE SE ZBOŽÍM - inkasa a platby za zboží, které bylo v zahraničí zakoupeno a opět odprodáno, aniž překročilo celní hranici.

325 OPRAVY - inkasa a platby za opravy zboží, které nepřekročilo celní hranici (není zahrnuto ve skupině 1).

326 POJIŠTĚNÍ ZBOŽÍ - inkasa a platby spojené s pojištěním zboží proti poškození nebo ztrátě v průběhu dopravy (při vývozu a dovozu). Nezahrnuje se pojištění zboží, pokud je součástí ceny tohoto zboží (viz platební tituly 110,120).

327 ZAJIŠTĚNÍ (POJIŠŤOVEN) - inkasa a platby související s převody pojistného a pojistných náhrad (plnění) mezi pojišťovny a zajišťovny.

328 POMOCNÉ SLUŽBY PŘI POJIŠTĚNÍ - inkasa a platby za ostatní služby spojené s pojištěním (provize agentům, poplatky za zprostředkovatelské a konzultační služby při posuzování a vyhodnocování rizik, likvidaci škod a vymáhání pohledávek).

330 OSTATNÍ POJIŠTĚNÍ - inkasa a platby spojené s pojištěním majetku a osob proti nahodilým událostem (tj. se všemi druhy pojištění, kromě pojištění zahrnutého v ceně zboží a služeb, životního a penzijního pojištění) - úrazové a zdravotní pojištění, pojištění dopravních prostředků, cestovní pojištění, úvěrové pojištění, pojištění vztahující se k platebním kartám apod.

332 ŽIVOTNÍ A PENZIJNÍ POJIŠTĚNÍ - inkasa a platby spojené s životním pojištěním (např. na dožití určitého věku nebo úmrtí) a s penzijním pojištěním.

335 FINANČNÍ SLUŽBY - inkasa a platby za finanční služby (kromě úroků a služeb v oblasti pojištění) poskytované bankami a jinými finančními institucemi. Jedná se o služby ve vztahu ke klientům i bankám (poplatky za služby spojené např. s otevřením akreditivu, operacemi s cennými papíry a finančními deriváty, za vedení účtů, poskytování úvěrů, správu aktiv, cenných papírů apod.).

340 REKLAMA - inkasa a platby za reklamní, propagační a inzertní služby, průzkum trhu a průzkum veřejného mínění.

345 PRÁVNÍ SLUŽBY - inkasa a platby spojené s poskytováním právních služeb.

346 ÚČETNICKÉ A AUDITORSKÉ SLUŽBY - inkasa a platby vztahující se ke službám v oblasti účetnictví a provádění auditu, daňové poradenství.

347 PORADENSTVÍ V PODNIKÁNÍ A ŘÍZENÍ, SLUŽBY V OBLASTI "PUBLIC RELATIONS" - inkasa a platby vztahující se k poradenské činnosti a pomoci při podnikání a při vytváření vztahu k veřejnosti a institucím (podnikatelská politika a strategie, řízení projektové, výrobní a finanční, marketing, personální oblast, technické a odborné studie apod.).

348 NÁJEMNÉ - inkasa a platby za pronájem budov a zařízení (např. sezónní nájemné).

350 PRONÁJEM NEHMOTNÝCH STATKŮ - inkasa a platby za pronájem filmů, zvukových a obrazových záznamů a jiných nehmotných statků.

352 PRONÁJEM STROJŮ A ZAŘÍZENÍ - inkasa a platby za pronájem strojů a zařízení (provozní pronájem) s výjimkou pronájmu dopravních prostředků s posádkou (viz platební tituly 225 a 255).

355 VÝZKUM A VÝVOJ - inkasa a platby spojené s poskytováním služeb v oblasti základního a aplikovaného výzkumu a vývoje (v technických a společenských oborech včetně rozvoje operačních systémů představujících technologický pokrok).

360 AUTORSKÉ HONORÁŘE, LICENČNÍ POPLATKY AJ. - inkasa a platby spojené s využíváním nehmotných nevyráběných nefinančních aktiv a vlastnických práv, jako např. patenty, ochranné známky, autorská a nakladatelská práva, průmyslové vzory, výrobní postupy, aj.

365 SLUŽBY VÝPOČETNÍ TECHNIKY - inkasa a platby za služby výpočetní techniky - vývoj programového vybavení, jeho instalace, podpora programového vybavení, provozovatelské služby, konzultace a semináře spojené s provozem a koncepcí výpočetní techniky aj.

368 INFORMAČNÍ SLUŽBY - inkasa a platby za služby spojené s poskytováním informací (tiskové agentury, sdělovací prostředky, prezentování informací prostřednictvím Internetu, půjčování knih, individuální předplatné novin a časopisů aj.).

370 DIPLOMATICKÁ ZASTOUPENÍ ČR V ZAHRANIČÍ - převody prostředků v souvislosti s činností diplomatických a konzulárních zastoupení v zahraničí.

372 ZAHRANIČNÍ DIPLOMATICKÁ ZASTOUPENÍ V ČR - převody prostředků v souvislosti s činností diplomatických a konzulárních zastoupení cizích států.

375 VLÁDNÍ PŘÍJMY A VÝDAJE - inkasa a platby v souvislosti s účastí v mírových silách OSN, NATO apod.

376 OSTATNÍ VLÁDNÍ PŘÍJMY A VÝDAJE - inkasa a platby související s administrativními výdaji, s vysíláním humanitárních aj. misí do zahraničí (nevojenského charakteru), s činností informačních a propagačních středisek a kanceláří v zahraničí apod.

378 ZPROSTŘEDKOVATELSKÉ SLUŽBY - inkasa a platby za zprostředkování obchodů se zbožím a službami (provize), s výjimkou služeb zprostředkovaných bankami, finančními institucemi a pojišťovnami.

380 OSTATNÍ SLUŽBY OBCHODNÍ POVAHY - inkasa a platby za nákup a prodej služeb překladatelských a tlumočnických, služeb spojených s činností personálních agentur, bezpečnostních a pátracích agentur, s činností realitních kanceláří, údržbou objektů, služeb fotoateliérů a studií apod.

382 AUDIOVIZUÁLNÍ SLUŽBY - inkasa a platby vztahující se k filmovým a hudebním záznamům, televizním a rozhlasovým programům (odměny a honoráře herců, režisérů, hudebníků a producentů divadelních, hudebních, cirkusových představení, sportovních akcí apod., poplatky za distribuční práva).

385 SLUŽBY V OBLASTI KULTURY, ZÁBAVY, SPORTU, REKREACE A VZDĚLÁVÁNÍ - inkasa a platby spojené se službami zaměřenými na kulturní, sportovní, rekreační, zábavnou a vzdělávací činnost apod. (knihovny, musea, archivy, výstavy, lektorská činnost, poplatky za účast na seminářích, konferencích, za korespondentské kurzy, školné apod.).

386 SLUŽBY V OBLASTI ZDRAVOTNICTVÍ - inkasa a platby spojené s lékařským ošetřením, s laboratorními službami, převody prostředků zdravotnickým zařízením do a ze zahraničí.

387 SLUŽBY V OBLASTI ZEMĚDĚLSTVÍ - inkasa a platby spojené se zemědělskou činností (poskytování zemědělské mechanizace, ochrana proti hmyzu a nemocem, zvyšování výnosů, šlechtitelství, plemenářství), lesnictvím, rybářstvím a lovem.

388 SLUŽBY V OBLASTI ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ - inkasa a platby vztahující se k likvidaci odpadu (včetně jaderného), odstraňování škod způsobených na životním prostředí těžební a průmyslovou činností, dekontaminační a asanační práce.

390 TECHNICKÉ SLUŽBY - inkasa a platby vztahující se ke službám technického charakteru (např. projekční, konstruktérské a designerské práce, stavební dozor, testování a certifikace výrobků, technická inspekce apod.).

392 SLUŽBY V OBLASTI TĚŽEBNÍHO PRŮMYSLU - inkasa a platby spojené s těžbou a zpracováním surovin (geologický průzkum, dobývání surovin). Nezahrnují se inkasa a platby za právo těžít nerostné suroviny, využívat vnitrozemské vody apod. - viz platební titul 550.

395 ZASTOUPENÍ ČESKÝCH FIREM V ZAHRANIČÍ - inkasa a platby spojené s náklady na reprezentaci firem. Nezahrnují se náklady na mzdy, které přísluší do skupiny 4.

397 ZASTOUPENÍ ZAHRANIČNÍCH FIREM V ČR - inkasa a platby spojené s náklady na reprezentaci firem. Nezahrnují se náklady na mzdy, které přísluší do skupiny 4.

SKUPINA 4. PRACOVNÍ PŘÍJMY

Zahrnují se převody prostředků získané za pracovní činnost.

410 PŘEVODY PRACOVNÍCH PŘÍJMŮ U KRÁTKODOBÉHO POBYTU - převody mezd, platů a jiných odměn, získaných fyzickými osobami během pracovního pobytu v zahraničí kratšího než 1 rok (týká se tuzemců v zahraničí a cizozemců v ČR). Týká se i případů, kdy česká firma zaměstnává cizozemce s místem výkonu práce v zahraničí.

412 PŘEVODY PRACOVNÍCH PŘÍJMŮ U DLOUHODOBÉHO POBYTU - převody mezd, platů a jiných odměn, získaných fyzickými osobami během pracovního pobytu v zahraničí delšího než 1 rok (týká se tuzemců v zahraničí a cizozemců v ČR). Týká se i případů, kdy česká firma zaměstnává cizozemce s místem výkonu práce v zahraničí.

SKUPINA 5. DŮCHODY Z MAJETKU A PODNIKÁNÍ

Skupina 5 zahrnuje inkasa a platby vyjadřující důchody plynoucí z finančních aktiv a pasiv.

510 VÝNOSY Z PŘÍMÝCH INVESTIC - inkasa a platby spojené s převodem podílu na zisku přímé investice určeného k rozdělení (tj. dividendy, tantiemy) a další formy podílu na zisku (např. čistý výnos z pronájmu nemovitostí).

520 VÝNOSY Z PORTFOLIOVÝCH INVESTIC - inkasa a platby spojené s převody výnosů z portfoliových investic, tj. dividendy aj.

530 ÚROKY - PŘÍMÉ INVESTICE - inkasované a placené úroky z úvěrů poskytovaných a přijímaných v rámci přímých investic.

532 ÚROKY - PORTFOLIOVÉ INVESTICE - inkasované a placené úroky spojené s portfoliovými investicemi (např. obligacemi).

535 ÚROKY Z FINANČNÍCH A OSTATNÍCH ÚVĚŘŮ - inkasované a placené úroky z finančních a účelových úvěrů poskytovaných a přijímaných ve vztahu k zahraničním bankám a zahraničním finančním institucím a jiným subjektům. Zahrnují se i úroky z vládních úvěrů.

538 ÚROKY Z OBCHODNÍCH ÚVĚŘŮ - inkasované a placené úroky z poskytnutých a přijatých úvěrů obchodního charakteru nezahrnutých v ceně zboží, tzn. ve skupině 1.

540 ÚROKY Z DEPOZIT - inkasované a placené úroky z depozit a termínovaných obchodů.

550 DŮCHODY Z PŮDY - inkasa a platby vyplývající z vlastnictví půdy, tj. nájemné z půdy zemědělské, zastavěné, z využívání volného prostranství, z půdy lesní, z využívání vnitrozemských vod a podzemních aktiv, tj. za právo těžit nerostné zdroje.

SKUPINA 6. PŘEVODY

Skupina 6 se týká běžných a kapitálových převodů jednostranného charakteru - bez ekonomické protihodnoty.

610 PŘEVODY - inkasa a platby v souvislosti s převody prostředků jak fyzickým osobám (např. věna, podpory, odškodnění, dary do výše 10 tis. Kč včetně, poplatky za studijní pobyt v zahraničí, náhrady pojištění aj.), tak právnickým osobám.

612 DĚDICTVÍ A DARY - inkasa a platby v souvislosti s převodem dědictví a darů kapitálového charakteru (nad 10 tis. Kč). Dary do výše 10 tis. Kč se zahrnují pod platební titul 610.

615 VÝŽIVNÉ - inkasa a platby plynoucí z převodů částek na výživné.

618 PENZE - inkasa a platby vyplývající ze starobních a jiných důchodů.

620 PŘÍSPĚVKY MEZINÁRODNÍM ORGANIZACÍM ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU - inkasa a platby v souvislosti s příspěvky mezinárodním organizacím z rozpočtových prostředků.

622 PŘÍSPĚVKY MEZINÁRODNÍM ORGANIZACÍM MIMO STÁTNÍ ROZPOČET - inkasa a platby v souvislosti s příspěvky mezinárodním organizacím z jiných než rozpočtových prostředků.

625 PŘEVODY V SOUVISLOSTI S VYSTĚHOVÁNÍM - převody prostředků v souvislosti s migrací obyvatelstva.

628 ZAHRANIČNÍ POMOC - inkasa a platby v souvislosti s dobrovolnými příspěvky mezinárodním a nevládním institucím, poskytovanými subvencemi, stipendii a dalšími formami finanční pomoci, granty.

630 DOTACE - nenávratné dotace určené výhradně na provozní účely vládního i veřejného sektoru (nezahrnují se půjčky, prostředky na navýšení základního jmění apod.).

632 POKUTY, PENÁLE - inkasa a platby v souvislosti s placením pokut, penále a ostatních sankčních postihů, soudních výloh a soudních poplatků. Pokud se pokuty nebo penále vztahují přímo k dodávce zboží nebo služeb, jsou součástí příslušného platebního titulu.

635 DANĚ - inkasa a platby související s daňovými poplatky - např. daň dědická, darovací, daň z výnosů (úroků, dividend), daň z majetku, pracovních příjmů apod.

640 NÁKUP A PRODEJ PATENTŮ, LICENCÍ AJ. - inkasa a platby spojené s nákupem a prodejem nehmotných nevyráběných nefinančních aktiv a vlastnických práv, jako např. patenty, ochranné známky, autorská a nakladatelská práva, průmyslové vzory, výrobní postupy aj. Pod tímto platebním titulem (vládní sektor) se eviduje i nákup a prodej pozemků určený pro diplomatická zastoupení.

650 FINANČNÍ PŘEVODY - převody prostředků za účelem dalšího investování do finančních a nefinančních aktiv (např. nákup cenných papírů, založení firmy apod.). V případě, kdy je znám účel použití prostředků, přiřadí se přímo platební titul ze skupiny 7 nebo skupiny 8.

652 POPLATKY - poplatky do zájmových organizací a spolků, registrační poplatky, výhry ve hrách a loteriích.

SKUPINA 7. TRANSAKCE S FINANČNÍMI AKTIVY VE VZTAHU K ZAHRANIČÍ

Skupina 7 se týká transakcí s finančními aktivy, které mají vztah k zahraničí. Jedná se o transakce realizované tuzemci v zahraničí.

710 ZAHRANIČNÍ PŘÍMÉ INVESTICE - inkasa a platby za nákup a prodej majetkové účasti tuzemcem v zahraničí. Jde o přímou investici, tj. takovou, kdy investor vlastní nebo získá nejméně 10% podílu na obchodním jmění nebo nejméně 10% hlasovacích práv. Zahrnuje se navýšení i snížení základního jmění přímé investice v zahraničí a převody s tím související.

712 KRÁTKODOBÉ FINANČNÍ ÚVĚRY SOUVISEJÍCÍ S PŘÍMOU INVESTICÍ - inkasa a platby v souvislosti s čerpáním a splácením úvěrů poskytovaných mezi tuzemskými investory a jejich přímými investicemi v zahraničí se splatností do 1 roku včetně.

715 STŘEDNĚDOBÉ A DLOUHODOBÉ FINANČNÍ ÚVĚRY SOUVISEJÍCÍ S PŘÍMOU INVESTICÍ - inkasa a platby v souvislosti s čerpáním a splácením úvěrů poskytovaných mezi tuzemskými investory a jejich přímými investicemi v zahraničí se splatností nad 1 rok.

718 ZAHRANIČNÍ PORTFOLIOVÉ INVESTICE - inkasa a platby za nákup a prodej majetkových cenných papírů tuzemcem v zahraničí. Jde o investici, kdy podíl investora je menší než 10 % obchodního jmění podniku.

720 ZAHRANIČNÍ DLUHOVÉ CENNÉ PAPÍRY KRÁTKODOBÉ - inkasa a platby za nákup a prodej zahraničních dluhových cenných papírů se splatností do 1 roku.

722 ZAHRANIČNÍ DLUHOVÉ CENNÉ PAPÍRY STŘEDNĚDOBÉ A DLOUHODOBÉ - inkasa a platby za nákup a prodej zahraničních dluhových cenných papírů se splatností nad 1 rok.

725 FINANČNÍ DERIVÁTY - inkasa a platby vyplývající z vypořádání uzavřených operací s finančními deriváty (aktivní reálná hodnota).

735 NÁKUP A PRODEJ NEMOVITOSTÍ V ZAHRANIČÍ - inkasa a platby v souvislosti s nákupem a prodejem nemovitostí v zahraničí.

740 POSKYTNUTÉ ÚVĚRY KRÁTKODOBÉ ÚČELOVÉ - inkasa a platby v souvislosti s čerpáním a splácením úvěrů poskytnutých cizozemcům na dobu kratší než 1 rok včetně na přesně vymezený účel.

742 POSKYTNUTÉ ÚVĚRY KRÁTKODOBÉ FINANČNÍ (BEZ STANOVENÉHO ÚČELU) - čerpání a splácení úvěrů poskytnutých cizozemcům na dobu kratší než 1 rok včetně bez uvedení účelu (včetně repo-operací).

745 POSKYTNUTÉ ÚVĚRY STŘEDNĚDOBÉ A DLOUHODOBÉ ÚČELOVÉ - inkasa a platby v souvislosti s čerpáním a splácením úvěrů poskytnutých cizozemcům na dobu delší než 1 rok na přesně vymezený účel.

748 POSKYTNUTÉ ÚVĚRY STŘEDNĚDOBÉ A DLOUHODOBÉ FINANČNÍ (BEZ STANOVENÉHO ÚČELU) - čerpání a splácení úvěrů poskytnutých cizozemcům na dobu delší než 1 rok bez uvedení účelu (včetně repo-operací). Zahrnují se i vládní úvěry, dříve uváděné pod platebním titulem 748.

750 VKLADY PROMPTNÍ A KRÁTKODOBÉ - úložky a výběry z vkladů v zahraničí se splatností do 1 roku včetně.

752 DOTACE ÚČTŮ - dotace nostro účtů uskutečňované mezi tuzemskými a zahraničními korespondentskými bankami.

755 VKLADY STŘEDNĚDOBÉ A DLOUHODOBÉ - úložky a výběry z vkladů v zahraničí se splatností nad 1 rok.

760 KONVERZE, ARBITRÁŽE A DALŠÍ OPERACE - inkasa a platby plynoucí z promptních operací s devizovými hodnotami (cizí měny, zahraniční cenné papíry, zlato).

770 ČLENSKÉ PODÍLY V MEZINÁRODNÍCH ORGANIZACÍCH - inkasa a platby v souvislosti s úhradou členských podílů v mezinárodních měnových a finančních organizacích.

790 ZAJIŠTĚNÍ ZÁVAZKŮ CIZOZEMCE - inkasa a platby spojené s plněním zajištění závazku cizozemce.

SKUPINA 8. TRANSAKCE S FINANČNÍMI PASIVY VE VZTAHU K ZAHRANIČÍ

Skupina 8 se týká transakcí s finančními pasivy, které mají vztah k zahraničí. Jedná se o transakce realizované cizozemci v tuzemsku.

810 TUZEMSKÉ PŘÍMÉ INVESTICE - inkasa a platby za nákup a prodej majetkové účasti cizozemcem v tuzemsku. Jde o přímou investici, tj. takovou, kdy investor vlastní nebo získá nejméně 10 % podílu na obchodním jmění nebo nejméně 10% hlasovacích práv. Zahrnuje se navýšení i snížení základního jmění přímé investice v tuzemsku a převody s tím související.

812 KRÁTKODOBÉ FINANČNÍ ÚVĚRY SOUVISEJÍCÍ S PŘÍMOU INVESTICÍ - inkasa a platby v souvislosti s čerpáním a splácením úvěrů poskytovaných mezi zahraničními investory a jejich přímými investicemi v tuzemsku se splatností do 1 roku včetně.

815 STŘEDNĚDOBÉ A DLOUHODOBÉ FINANČNÍ ÚVĚRY SOUVISEJÍCÍ S PŘÍMOU INVESTICÍ - inkasa a platby v souvislosti s čerpáním a splácením úvěrů poskytovaných mezi zahraničními investory a jejich přímými investicemi v tuzemsku se splatností nad 1 rok .

818 TUZEMSKÉ PORTFOLIOVÉ INVESTICE - inkasa a platby za nákup a prodej majetkových cenných papírů cizozemcem v tuzemsku. Jde o investici, kdy podíl investora je menší než 10 % obchodního jmění podniku.

820 TUZEMSKÉ DLUHOVÉ CENNÉ PAPIŘY KRÁTKODOBÉ - inkasa a platby za nákup a prodej tuzemských dluhových cenných papírů se splatností do 1 roku.

822 TUZEMSKÉ DLUHOVÉ CENNÉ PAPIŘY STŘEDNĚDOBÉ A DLOUHODOBÉ - inkasa a platby za nákup a prodej tuzemských dluhových cenných papírů se splatností nad 1 rok.

825 FINANČNÍ DERIVÁTY - inkasa a platby vyplývající z vypořádání uzavřených operací s finančními deriváty (pasivní reálná hodnota).

835 NÁKUP A PRODEJ NEMOVITOSTÍ V TUZEMSKU - inkasa a platby v souvislosti s nákupem a prodejem nemovitostí cizozemcem v tuzemsku v rozsahu vymezeném devizovým zákonem.

840 PŘIJATÉ ÚVĚRY KRÁTKODOBÉ ÚČELOVÉ - inkasa a platby v souvislosti s čerpáním a splácením úvěrů přijatých od cizozemců na dobu kratší než 1 rok včetně na přesně vymezený účel.

842 PŘIJATÉ ÚVĚRY KRÁTKODOBÉ FINANČNÍ (BEZ STANOVENÉHO ÚČELU) - inkasa a platby v souvislosti s čerpáním a splácením úvěrů přijatých od cizozemců na dobu kratší než 1 rok včetně bez uvedení účelu (včetně repo-operací).

845 PŘIJATÉ ÚVĚRY STŘEDNĚDOBÉ A DLOUHODOBÉ ÚČELOVÉ - inkasa a platby v souvislosti s čerpáním a splácením úvěrů přijatých od cizozemců na dobu delší než 1 rok na přesně vymezený účel.

848 PŘIJATÉ ÚVĚRY STŘEDNĚDOBÉ A DLOUHODOBÉ FINANČNÍ (BEZ STANOVENÉHO ÚČELU) - inkasa a platby v souvislosti s čerpáním a splácením úvěrů přijatých od cizozemců na dobu delší 1 roku bez uvedení účelu (včetně repo-operací). Zahrnují se i vládní úvěry dříve uváděné pod platebním titulem 848.

850 VKLADY PROMPTNÍ A KRÁTKODOBÉ - úložky a výběry z vkladů cizozemců uložených v tuzemských bankách se splatností do 1 roku včetně (termínované vklady).

852 DOTACE ÚČTŮ - změna stavu loro účtů u tuzemským bank vlivem transakcí prováděných cizozemcem.

855 VKLADY STŘEDNĚDOBÉ A DLOUHODOBÉ - úložky a výběry z vkladů cizozemců uložených v tuzemských bankách se splatností nad 1 rok.

890 - ZAJIŠTĚNÍ ZÁVAZKU TUZEMCE - inkasa a platby spojené s plněním zajištění závazku tuzemce.

SKUPINA 9. OSTATNÍ PŘEVODY NEZAHRNOVANÉ DO PLATEBNĚ - BILANČNÍCH VZTAHŮ

Ve skupině 9 se vykazují vzájemné vztahy tuzemských subjektů, zahraničních subjektů, uskutečňované v cizí měně v tuzemsku nebo prostřednictvím zahraničních účtů korespondentských bank (vykazují pouze banky a pobočky zahraničních bank, platební titul 950 a 952 může označit i klient).

910 PŘEVODY UVNITŘ BANKY - převody mezi pobočkami a centrálou banky (s výjimkou poboček tuzemských bank v zahraničí a poboček zahraničních bank v tuzemsku) nebo mezi účty v rámci jedné organizační jednotky příslušné banky.

920 PŘEVODY MEZI TUZEMSKÝMI BANKAMI - převody prostředků mezi bankami v tuzemsku včetně nákupů a prodejů uskutečňovaných na mezibankovním devizovém trhu.

922 MEZIBANKOVNÍ ÚVĚRY - čerpání a splácení úvěrů poskytnutých mezi tuzemskými bankami v cizí měně.

925 MEZIBANKOVNÍ VKLADY - vklady a výběry mezibankovních depozit v cizí měně v tuzemsku.

930 PŘEVODY - převody peněžních prostředků v cizí měně mezi bankou a tuzemcem jiným než bankou (s výjimkou vkladů a výběrů prováděných na devizových účtech). Zahrnují se převody (bilanční) spojené s centrálním devizovým zdrojem.

932 POSKYTOVÁNÍ ÚVĚRŮ V CIZÍCH MĚNÁCH TUZEMCŮM - čerpání a splácení úvěrů poskytnutých tuzemskou bankou tuzemci v cizí měně bez rozlišení účelu.

935 VKLADY A VÝBĚRY FYZICKÝCH OSOB U BANK - vklady a výběry hotovostí i převody bezhotovostí z devizových účtů fyzických osob tuzemců i cizozemců.

938 VKLADY A VÝBĚRY PRÁVNICKÝCH A FYZICKÝCH OSOB (PODNIKATELŮ) U BANK - vklady a výběry hotovostí z devizových účtů právnických a fyzických osob (podnikatelů) tuzemců i cizozemců.
Bezhotovostní převody se označují příslušným platebním titulem ze skupin 1 až 8.

940 ÚROKY Z DEVIZOVÝCH VKLADŮ FYZICKÝCH OSOB - na straně inkas se vykazují připsané úroky z vkladů, na straně plateb se vykazují daně z těchto úroků.

942 ÚROKY Z DEVIZOVÝCH VKLADŮ PRÁVNICKÝCH OSOB - na straně inkas se vykazují připsané úroky z vkladů, na straně plateb se vykazují daně z těchto úroků.

950 PŘEVODY MEZI TUZEMCI - převody prostředků mezi tuzemci uskutečňované prostřednictvím nostro účtů v zahraničí a převody prostřednictvím nostro účtů v cizí měně u tuzemské banky, převody prostředků mezi tuzemci v rámci jedné banky nebo mezi dvěma bankami na území České republiky.

952 PŘEVODY MEZI CIZOZEMCI - převody prostředků mezi cizozemci uskutečňované prostřednictvím nostro účtů v zahraničí a převody prostřednictvím nostro účtů v cizí měně u tuzemské banky, převody prostředků mezi cizozemci v rámci jedné banky nebo mezi dvěma bankami na území České republiky.

970 KURZOVÉ ROZDÍLY - zahrnují rozdíl stavu devizové pozice k ultimu vykazovaného měsíce, počátečního stavu devizové pozice k 1. 1. běžného roku a rozdíl inkas a plateb za uplynulé období v přepočtu na Kč a případné saldo chyb.

972 KURZOVÉ ROZPĚTÍ - vyjádření kurzového rozdílu mezi kurzem nákup a kurzem střed a mezi kurzem prodej a kurzem střed.

999 ZPROSTŘEDKOVANÉ OPERACE - zahrnují inkasa a platby prováděné vůči zahraničí jiným peněžním ústavem.

SKLADBA A UVÁDĚNÍ KONSTANTNÍCH SYMBOLŮ
U PLATEB MEZI TUZEMCI A CIZOZEMCI NAVZÁJEM

1. Konstantní symbol se skládá

- a) z jednomístné proměnné části M,
- b) z trojmístné základní části vyjadřující charakter platby /T/.

a má toto schéma: MTTT.

2. Proměnná část konstantního symbolu (M)

- 1 - platby z podnětu tuzemce
- 2 - platby z podnětu cizozemce

<i>Konst. symbol</i>	<i>Význam</i>	<i>Vztah na platební tituly</i>
M 908	Zboží	120, 122
M 008	Ostatní transakce skupiny 1	110, 112, 130, 132, 135, 190, 195
M 408	Doprava	210, 215, 218, 220, 222, 225, 230, 232, 235, 240, 242, 243, 245, 250, 255
M 508	Cestovní ruch	260, 262, 265, 270, 272, 275, 280, 282, 285, 295
M 608	Stavební a montážní práce	315, 318
M 708	Právní, účet. a poradenské služby	345, 346, 347
M 188	Nájemné	348, 350, 352
M 388	Zahraniční diplomatická zastoupení v ČR	372
M 308	Reklama	340

M 488	Ostatní služby	310, 312, 320, 325, 326, 327, 328, 330, 332, 335, 355, 360, 365, 368, 370, 375, 376, 378, 380, 382, 385, 386, 387, 388, 390, 392, 395, 397
M 588	Výnosy z přímých a portfoliových investic	510, 520
M 888	Úroky z portfoliových investic	532
M 808	Ostatní výnosy	530, 535, 538, 540, 550
M 068	Převody	610, 410, 412
M 088	Jiné převody	612, 615, 618, 620, 622, 625, 628, 630, 632, 635, 640, 650, 652
M 968	Transakce s finančními aktivy ve vztahu k zahraničí	710, 712, 715, 718, 720, 722, 725, 735, 740, 742, 745, 748, 750, 752, 755, 760, 770, 790
M 288	Přímé a portfoliové investice	810, 818
M 688	Portfoliové investice - dluhové cenné papíry	820, 822
M 598	Ostatní transakce s finančními pasivy	812, 815, 825, 840, 842, 845, 848, 850, 852, 855, 890
M 988	Nákup a prodej nemovitostí v tuzemsku	835

PLATEBNÍ TITULY U PLATEB PODLÉHAJÍCÍCH
OZNAMOVACÍ POVINNOSTI

Platební tituly podléhající oznamovací povinnosti na základě vyhlášky České národní banky a Ministerstva financí č. 261/1995 Sb., kterou se stanoví lhůty a způsoby plnění oznamovací povinnosti, ve znění vyhlášky č. 295/1998 Sb.:

- 710 Zahraniční přímé investice,
- 712 Krátkodobé finanční úvěry související s přímou investicí,
- 715 Střednědobé a dlouhodobé finanční úvěry související s přímou investicí,
- 750 Vklady promptní a krátkodobé,
- 755 Vklady střednědobé a dlouhodobé,
- 810 Tuzemské přímé investice,
- 812 Krátkodobé finanční úvěry související s přímou investicí,
- 815 Střednědobé a dlouhodobé finanční úvěry související s přímou investicí,
- 840 Přijaté úvěry krátkodobé účelové,
- 842 Přijaté úvěry krátkodobé finanční (bez stanoveného účelu),
- 845 Přijaté úvěry střednědobé a dlouhodobé účelové,
- 848 Přijaté úvěry střednědobé a dlouhodobé finanční (bez stanoveného účelu).

Formuláře oznamovací povinnosti s příslušejícími platebními tituly:

- OZP(ČNB)2-97 – platební tituly 710, 712, 715,
- OZP(ČNB)7-04 – platební tituly 750, 755,
- OZP(ČNB)3-97 – platební tituly 810, 812, 815,
- OZP(ČNB)4-97 – platební tituly 840, 842, 845, 848.

37

Ministerstvo práce a sociálních věcí

oznamuje, že v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, v platném znění, byly u něj uloženy od 1. 8. 2000 do 31. 8. 2000 tyto kolektivní smlouvy vyššího stupně:

Dodatek (ze dne 1. 8. 2000) Kolektivní smlouvy vyššího stupně pro odvětví lesního hospodářství v České republice na rok 2000/2001 (uzavřené dne 5. 4. 2000 na období od 21. 4. 2000 do 20. 4. 2001) uzavřený mezi

Odborovým svazem pracovníků dřevozpracujících odvětví, lesního a vodního hospodářství v ČR

a

Českou asociací zaměstnavatelů v lesním hospodářství.

Dodatek (ze dne 27. 7. 2000 na období od 1. 7. 2000 do 31. 3. 2001) k části II. Odvětvové kolektivní smlouvy vyššího stupně (uzavřené dne 25. 3. 1998 na období od 1. 4. 1998 do 31. 3. 1999, ve znění dodatků č. 1 a č. 2 ze dne 31. 3. 1999, dodatků č. 3 a č. 4 ze dne 28. 1. 2000) uzavřený

mezi

OS zaměstnanců poštovních, telekomunikačních a novinových služeb

a

Českým svazem zaměstnavatelů pošt, telekomunikací a distribuce tisku.

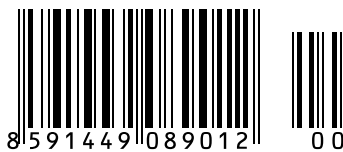
38

Česká národní banka

vydala podle § 41 odst. 2 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, **opatření č. 4** ze dne 15. srpna 2000, **kterým se mění opatření České národní banky č. 4 ze dne 26. listopadu 1999, kterým se stanoví předkládání výkazů bankami a pobočkami zahraničních bank České národní bance, ve znění opatření České národní banky č. 1 ze dne 31. března 2000.**

Opatření nabude účinnosti dnem 30. září 2000.

Opatření České národní banky č. 4 ze dne 15. srpna 2000 je uveřejněno v částce 10/2000 Věstníku České národní banky, který byl vydán dne 4. září 2000. Lze do něj nahlédnout v ústředí a pobočkách České národní banky.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůnkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2000 činí 2000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžičková, Šeříková 529/1057; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, PROSPEKTRUM, nám. Republiky 1400 (objekt GRAND); **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG – sdružení, Ing. Jiří Vítek, nám. Míru 9, Národní dům; **NEWSLETTER PRAHA,** Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetěves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.